

ELŐFIZETÉSI ÁR.

Helyben házhoz hordva és vidékre postai megküldéssel:

Egész évre 4 ft — kr.
Félévre 2 ft — kr.
Negyedévre 1 ft — kr.
Egyes szám ára 10 kr.

Hirdetéseket jutányosan számítunk.

Hivatalos hirdetések 100 szög 1 frtért közöltetnek.

Kincstári bélyegdíj minden hirdetésért 30 kr.

Hirdetéseket s előfizetéseket felváltva Landesmann M. könyvkereskedésé S.-a-Ujhelyben.

SÁTORALJA

Zemplénvármegye közérdekeit képviselő hetilap.

Megjelenik minden szombaton.

SZERKESZTŐSÉG

KIADÓHIVATAL

hova a lap szellemi részét illető közlemények s az előfizetési pénzek, hirdetési kéziratok s díjak és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők:

Sárospatak, Kovács-utca 176. sz.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Bérszámítandó leveleket nem fogadunk el.

Nyitlert minden sora 20 kr.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ-TULAJDONOS:

STEINFELD JENŐ.

TÁRS-SZERKESZTŐ:

RÉZ LASZLÓ.

A főispáni látogatás alkalmából.

Folyó hó 6 án — mint a „Zemplén” legközelebbi számában levő *Meghívó* is jelzi — Zemplénvármegye főispánjához Sárospatak város *határára* és egy rövid fél óráskáig magának Sárospatak városának is szerencséje leendő. E szerencse — mint a meghívóból kivehetjük — a sárospataki határban levő minta-szőlőtelepeknek köszönhető, mert tulajdonképpen ezeknek megtekintése a magas látogatásnak a célja. — Ez alkalmat szükségesnek véljük felhasználni egy és más gondolatnak elmondására.

Sárospataknak nem volt még szerencséje a főispánt üdvözölni falai között. Pedig Sárospatak polgárai mindig örömmel fogadják az idegent, a látogatót, annyival inkább egy oly tekintélyes állású férfit, mint egy megye főispánja.

Ez ugyan igen-igen gyenge ok volna arra, hogy kívánja valamely község — akár Sárospatak is — a sok mindenféle irányban lefoglalt főispántól — meglátogatgatását. De van ennél egy fontosabb — s mondhatjuk — nagyon fontos ok is, mely Sárospatak ilyen irányú kívánságát méltányossá teszi.

Ugyanis, egy-egy ilyen látogatásnak sok mindentéle előnye lehet egy községre nézve. Sárospatak pedig elég intelligens község ahhoz, hogy az *igaz* nyerhető előnyökben részesüljön. — Aztán meg

annyi nevezetessége is van, hogy ennél fogva is nagyon megérdemli, hogy a kormánynak legelső bizalmi embere a megyében, ezekről személyes meggyőződést és tapasztalatot szerezzen. Hogy többet ne említsünk, itt van a háromszázados, országos hírű *kulturintézet*, a kollégium. Még ennek sem volt szerencséje megyéje főispánját üdvözölhetni öreg falai között.

Most, midőn Molnár István zempléni főispán úr ömeltóságát határunkban tisztelhetni szerencsések leendünk, ez nekünk reményt nyújt arra is, hogy legközelebb Sárospatak város — és nevezetességei — szerencsések leendnek üdvözölhetni megyénk főispánját falai között. Reményt nyújt arra, hogy a mostani látogatás a következőkhöz csak bekopogtató. Ebben a reményben üdvözöljük a főispán urat jövele alkalmából: s ebben a reményben kívánjuk: Isten hozza körünkbe! R. S.

Ipari vállalataink.

Az egész világ alakítási kórházban van, nap-nap mellett jön a hír, hogy itt és ott egy takarékpénztár, egy szövetkezet alakult, e vagy ama pénzügytétel a nagy kereslet miatt tőkét felemelni volt kénytelen, mert Magyarország igen alkalmas talaj arra, hogy a pénz azonnal elhelyezést nyerjen, — majdnem milliárdokra megy az az összeg, amit évenként kölcsön vesznek.

A bankok évi üzleti eredményét olvasva, fáj a szívünk, ha rá gondolunk, hogy mindenik dicsekedve említi fel az évről-évre emelkedő jelzálog és másnemű kölcsönzések szaporodását. Magyarországon ritkaság, hogy egy jelzálogkölcsön a hosszú lejárat előtt kifizetessék, de mindennapi, hogy egy pár évi törlesztés után konvertálás című a jelzálogkölcsön felemeltetik.

A nagy bankokkal arányban, gombamódra szaporodnak a vidéki pénzügyintézetek. Csak egy szó, már meg van a 100,000 forint egy intézet alakítására.

Példa Sátoralja-Ujhely, ahol ez időszereint öt pénzügyintézet áll fenn és a kölcsönzések oly óriásilag emelkednek, hogy azok egyike csak úgy onti az osztalékot és adja az évi búsás kamatokat.

Mi ennek az oka? Keresik, kutatják, egyesek és sokan megtalálni nem tudják.

Pedig igen egyszerű! Magyarországon az ipari vállalatok iránt még nincs meg a helyes érzék, a kellő fogékonyság. Magyarország népe még mindent szeret eladni és ugyanazt külföldről, iparilag átdolgozottan, drágán visszavenni.

Mint legközelebbre érdekel helyen, tekintünk szét Zemplénmegyén, ezen minden tekintetben gazdagon megáldott vidéken, mit tapasztalunk? mit látunk?

Van ezen megyében egy „gazdasági egyesület”, egy a földművelési miniszter által felállított állandó „közgazdasági bizottság”, ezek azonban az ipar érdekében úgy szólván semmit sem tesznek,

TÁRCSA:

Lili meghal. . .

(Rajz).

— A Sátoraljai eredeti tárcája. —

A kis Lili nevetve nézett ki az ablakon, szöke fűrtjei inogtak, tánczoltak az alkonyati szello lebbenésében s kardon ruháján rózsaszínben tört meg az esteli fény visszazugzása.

Távolról a katonabanda zengése hallatszott, majd feltűnt tambur a hatalmas alakja, nagy, gombos botját magasra emelve.

Gyakorlatról jöttek a katonák. Elöl szép, délczeg főhadnagy jött, szép, szöke bajuszát megmepödörve s kardját, melyről szikrát hányt a búcsúzó napsugár, vállához szorítva tartotta.

És Lili, a kis Lili nézte, nézte a szép, délczeg tisztet, kipirult arccal, lihegő mellet, fényes, kék szemeit le nem véve a délczeg alakról.

Alkonyra vált égen a nap s Lili még mindig ábrándozott. Édes merengéséből atyja rideg szava zavarta fel: behívta a fűszeres a boltba s ott elmondta neki, hogy imé, megkérte kezét a talian borbély, Pizzarone Antonio s az esküvő felév mulva lesz, a kézfogó pedig egy hónap mulva s azért ne bámuljon a tiszték után, hanem ott a gép, varrja a stafingot s a borbélylyal beszéljen szépen, mert igaz, hogy a borbély olyan, mint egy nyirt fejű majom, de pénze van, üzlete jól megy s gazdag örökség néz reá. . .

És a kis Lili lehajtotta fejét és fehér lett, reszketett szegényke nagyon. Azután bement a kis szobába, elővette édes anyja arcképét és sirt keservesen.

Édes anyja kiunt a temetőben. Mindent gondosan figyelő szemét szemfedő takarta. Szíve már a hamu, az egykor édesen ölelő anyai karok por — voltak, összevegyültek már a sírgödör porával. Nem jöhetett szöke fűrtű kis leánya, Lilije segítségére.

Lili sokat zokogott, sokat kesérgett jó anyja után. Most pedig majdnem szíve repedt, mert

a vesztésgy érzete kétszeres volt. Tanács és vigasz nélkül — atyja parancs szava hangzott füleiben.

S mikor másnap a kis Lili fölébredt s nevetve ugrott fel, hogy lám ruhástól aludtot reggelig, a tegnapi beszéd, mit apjától hallott, úgy tünt fel neki, mintha álom lett volna, de csalódott, mert már ott várta a talian borbély inasa egy nagy virágcsokorral, melyet a borbély küldött a kis „mátkájának”.

A kis Lili szemében a virágcsokor könnyet gyűjtött, de nem az öröm, hanem a fájdalom könnyeit és csak egy hang üt meg fülét, folyton, atyjának parancsoló szava: ne komédiázzék, hanem fogadja el a küldeményt, azt a völegény küldte, azt visszautasítani nem szabad. És a kis Lili sirt, sirt, egyre sirt. . .

És harmadnap ott találták a kis Lilit az édes anyja sirján, fehérén, halva, mellette az üveg, a maró luggal, s szép fehér homlokára ráhajoltak a szöke selyem fűrtök.

Mikor hazavitték, letették a kis szobába a

ha egy ipar vállalat alakul, arról tudomásunk sem vesznék.

Pedig mily kevés az ipar vállalat a megye területén! és a sok pénzintézet helyett mennyire célszerűbb lenne a nép helyzetének könnyítése végett ipari vállalatokat létesíteni!

Ott van N.-Mihály Izsép és Kolbása határa, telve kaulinnal. Mily hasznos lenne egy nagy porzellán-gyárat alakítani, egy egész járást boldoggá tenné utána.

Ott van a felvidék fabősége, fűrészgyárak és más fátelpek felállítására. Ott van Sárospatak híres malomkövel megáldott hegysége, az alsó hegyalja és Szentés községe kitűnő koczakőre alkalmas területe. Ugyan kigondolt ezen és itt fel nem sorolt kincsek iparszerű és nagymérvű kiaknázására? Talán senki. De a gazdasági egyet és közigazgatási bizottság biztosan nem.

Elismerjük, hogy nem egészen tartozik hatáskörük alá iparvállalatok létesítése, de azért a gazdasági állapotok javítása mellett nem helyes az ipar támogatása is? Nem állanak ezen egyeteken élén olyan egyének, akiknek kezdeményezésétől nagyon sok függ? és nem hasznosabban lehet-e a gazdasági tárgyakat ott értékesíteni, ahol gyárak, ipar vállalatok állanak fenn?

Zemplémmegye területén olyan ipari vállalat, amelyet a megye lakossága állított fel, alig van egy-kettő. Tudunkkal legújabbban a tokaj-hegyaljai cognac gyár részvénytársaság alakult, melynek ezélya a világ piacát valódi hegyaljai borból készült cognaccal megismertetni és eladni. Ezen ipari vállalatot tisztán a megye lakosai szervezték. Tudjuk, — mert meggyőződünk róla — hogy alig van Magyarországon cognacgyár, amely oly szolid alapon fektűdne, és oly tiszta kezelést mutathatna fel, mint a tokaj-hegyaljai Cognac gyár részvénytársaság! — még is kérjük, vett-e fáradságot magának a gazdasági egyet, vagy az állandó közigazgatási bizottság, hogy ezen, — a megye szívében alakult ipari vállalat — működését csak egyszerű is megtekintette volna? Az iránt érdeklődve az előállított híres cognacot bárhol pártfogásába véve, — a vállalatot támogatta volna. Meg vagyunk róla győződve, hogy nem! Pedig igen sok bort dolgozik fel ez az ipari vállalat, amely bor gazdasági ezikk és ha itthon értékesíthető, talán még is csak jár

valami előnnyel, miután sok embernek ad alkalmazást, akik keresetüket a megye területén költik el.

Nem bankokat, de ipari vállalatokat létesíteni; ilyenek ha vannak, arra több gondot és figyelmet fordítani! — Ez legyen a jelszó! — Mert ha Zemplémmegye közönsége csak még egy néhány olyan ipari vállalatot létesít, mint a tokaj-hegyaljai cognac-gyár, akkor egy pár év alatt a nép jó léte magas fokra fog emelkedni. —ly.

1885. évi május 15. napján

Válasz

„Elmélkedés a bodrogközi árvizek és belviszonyokról” című cikkelyre.

Előttöm fekszik tiszt. Öbey János társulati tag urnak a „Sátorfalj” 29. és 30. számában „Elmélkedés a bodrogközi árvizek és belviszonyokról” cím alatt megjelent cikkelye.

Lehetetlen hogy a cikkely hangját és logikáját gróf Mailáth József társulati elnök urnak a „Zemplén” f. évi 22-ik számában megjelent cikkelye szűlte volna. Hiszen a méltóságos elnök urnak cikkelye a legkiválóbban módorban oly hű képet adja a Bodrogköz helyzetének s általában oly való dolgokat ad elő s ezekből oly elemi következtetéseket, igazságokat von le, hogy Öbey János urnak cikkelye mind sinis indokolta.

Tisztelet és esmerés illeti feltétlenül az elnök úr ő méltóságát, hogy bőlesen és áldásosan végzett bokros elnöki teendői mellett tolat vesz kezébe az általa sikeresen vezetett társulati érdeklőség felvilágosítására. Az ily alapos és higgadt ismeretések nyomában világosság, egyetértés és ádás jár. Ilyes ismertető cikkelyeit az elnök úr ő méltóságát nekünk, társulati tagoknak megtámadni, egyáltalán nem áll érdeklünkben.

I.

A cikkelyt író Öbey úr, annak előrebocsátása mellett, hogy nagy dolgokban csakugyan az összetartás szűl, — a tudomány fejezeteivel társulva megfelelő eredményeket, feltétlenül elismeri, hogy a természet fel-felzárzó elemeivel szemben felvett küzdelem bizonytalan alap számításokon nyugszik a természet játékaiban kitett bodrogközi ármentesítő társulatnál is: mégis a társulati vízvédellel a feltétlen bizottságot kívánja, követeli. Ez pedig az elemeknek harezban egyszerűen lehetetlen.

Méltóságos meggyőződni Öbey cikkelyíró urnak, hogy ezélt nem egy egész, de egy negyed századdal is azt a bodrogközi prófétát nyerték volna ki. — ellentétben az őn prófétájának mondasával, a ki azt jószóta volna, hogy 1895-ben, itt a bodrogközön a lapályokon szántani, a főtenekében pedig kaszálni fognak. És én az őn által látott intőjelből fájdalom, mint sem láttam az égen, a mely előre megjelentette volna az 1895-iki töl és tavasi időjárásnak talán egy században ha előforduló nagymérvű rendellenességét s nincs kizárva, hogy ilyes intőjelet mások, talán a társulat vezetői sem látták; s ez esetben aligha van ok őket, — az állítólagos intőjel megadásá esetén is az intézkedés elmaradásaért váddal illetni. Az azonban bizonyos, hogy még az intőjel látása esetén is a szilipeket, — le kell zárni, mihielyest a Tisza és Bodrog folyókban a vízállás a csatorna vízszin magassága fölé kerül: még — mint az ebben az évben is történt. — a hóviznek a belterületről lehúzóása előtt is, mert különben az egész Bodrogköz a folyók ár hullamai öntenék el a csatornán. A minek kívánása mindnyájunktól bizonyára nagyon távol áll.

Igaz és való, hogy a telefon kifogástalan működését egy pár évtized előtt még nem is reméltük, de az ehhez csapott azon állítás, hogy a telefonkezelés által szándékosan okoztatnék egynek kár, másnak haszon, — olyan nagy mondás, melyet anuak állítójá, — a cikkelyíró úr, — a telefonnak, a nagyméltóságú miniszterium által kiadott engedélyokiratban megszabott feltételek pontos megtartása és pártatlan kezelésének köztudomása ellenében, beigazolni nem tud.

Ne méltóságos azt hinni Öbey úr, hogy a társulat műszaki közegeinek terveit bíráló alá nem kerülnek. Mert a műszaki tervek a választmány felülbírálosa után a közgyűlés híralata alá jönnek

s ez utóbb az aisiáni hivatal által, a közvetlen érdeklőség újabb elbírálás, ezéjből 30 napra a helyszínen közszemből kitétetnek s végre a tervezetek, összes irataikkal a földmívelésügyi miniszterium vizüzetési műszaki tanácsa által felülvizsgálatnak, jóváhagyatnak, vagy módosítatnak; majd az így létrejött tervezetek alapján eszközölt munkálatok a miniszterium műszaki tanácsa részéről ismét felülvizsgálatnak. Méltóságos meggyőződni Öbey urnak, hogy ezek a műszaki tervezetek a mi átnézésünkkel mint sem nyernének és e nélkül is egészen megfelelőek: ha pedig valamely irányban eltérés kívánatos, azt a hivatott szakértők, — a kiket a közjónál egyéb érdek nem vezet, bizonyára megjelik és módosítják.

Inkább az nekünk a bajuk, ne vegye magára Öbey úr, hogy minálunk sok koutár bíráló terem és nemcsak az igazságot választmány, közgyűlés és földmívelési miniszterium vizügi műszaki tanácsa, de úgyszólván majd minden társulati tag külön, külön jogosnak és hivatottnak tudja magát a beható tanulmányozáson alapuló műszaki tervezetek felülbírálosára. Bár vannak néha eszméi a társulati tagoknak. Maga Öbey úr is előáll egygyel, midőn javasolja, hogy célszerű lenne a tavaszi árvizeket előre megálapított műszaki tervezet alapján bocsátani le. En is osztom ezen véleményét, de miután vannak, kik a társulat műszaki közegeinek megbízhatatlanságát állítják, — mint például Öbey úr is, nem jobbnak mutatkozunk-e egyenesen közgyűlési határozat alapján bocsátani le az árvizeket, elhatározván szavazattöbbséggel, hogy ekkor fog kezdődni az árvíz: ilyen és ilyen áradás mellett ekkor és ilyen magasságban éri el tetőpontját; s ilyen és ilyen apadás mellett ekkor lesznek kinyithatók a szűpek. Hát bizony telefon már van, de még előleges műszaki tervezet az árvizek lebecsútatásnak megálapítására, — bármennyire megnyuztatására volna is a közönség kedélyének. — ma még nem kapható.

Teljes megnyugzással lehet osztani a cikkelyt író Öbey urnak azon bizalmát és hiedelmét, hogy a bodrogközi Tiszaszabályozó-Társulat meg fog küzdeni az ellene törő elemekkel; de hogy e nekem is szilárd hitem és bizodalim tudatában első dolgom legyen, — mint Öbey úr írja és teszi — sőtét színbem látni a dolgokat, ezt én nem látom okvetlenül szükségesnek. És én természetesen színbem nézve a tárgyakat, tisztán látom, hogy a társulati főmérnök urnak 1889-ik évben kijelentett azon véleménye, hogy az 1888-ik évi árvíz epochalis volt a folyó 1895-ik évben teljes beigazolást nyert. Hiszen a f. évi gyors kezdetű tavaszi olvadás mellett is ezidei legmagasabb vízállásunk körülbelül 50 cm-terrel alacsonyabb volt az 1888-iknál, míg az alsó társulatoknál a vízmagasság az 1888-ikét 25—30 cm-terrel meghaladta. És ezen előrelátott kedvező körülmény következtében a latorozamenti községek mellett a töltések további emelése teljesen feleslegessé válik. Mert a latorcazi töltéseknél az áramokedés az év tavaszán 51 cm-terrel alacsonyabb volt az 1888-iknál, az átvágások természetesen fejlődése és műszaki fejlesztése következtében; és ezen töltés részlet 1888 óta már 25 cm-terrel emetett is. A bodrogai átnetéseket pedig most gyorsított folyamatban levő helyettesítés, fejlesztése, — a mely irányban tett fáradozásait elnökünk ő méltóságának teljes siker koronázta, ismét eredményezni fogja, hogy a vízállás a latorca mentén még alábbszáll. De feltéve, hogy további visszafeljedése az árnak remélhető nem lenne, mégis a latorcazi vidéket az ismeretes nagy erejű hullámvaresek néhány cm-ter emelés és szűcsítés végett kitenni, a felkorbácsolt hal rohama elől a szerfelett hatásos gyepfalat elpusztítani, nem mutatkozhat indokoltnak. E tárgy kapcsán tehát Öbey urnak a főtérlemelésére néve tett hullámvarese a gyepen megtörök. És legyen bár a nagyobb áradások előfordulásának átlagos ideje akár 10, akár 5 év, fűdolog, hogy mindegyik átlag szerinti esetben a társulat erélylyel és eredménynyel védekezzék. És ezen irányban tövékenységkért társulatunk igazgatóit általános elismerés környezi, mert újabb időben állandóan élvezük a védőtöltés előnyeit a kisebb-nagyobb tavaszi áradásoknál: míg a védőtöltések áttörésével az országban levő ármentesített területekből több jut víz alá.

Ajánlja ilyes ügyekben Öbey úr a sötét szeműveg használatát, a mi pedig mindig családost okoz. Legjobb, ha a dolgokat sötét színt mutató szeműveg nélkül vizsgáljuk, mert különben oda-jutunk, mint Öbey úr, kinek a sötét színű szeműveg arra szolgál, hogy a méltóságos elnök úr cikkelyének szép folyását, szilárd eszmenmenetétől egyes csonka pontokat ragadjon ki áldozat gyanánt: s így esik meg, hogy végre Öbey úr szemé

• Ilyen kettő is van megyénkben. Szerk.

fejéhez állították a borbély nagy virágsokrát, hogy illatozzék a halottnak...

És elvitték vissza ismét a kis Lilit a temetőbe, édes anyja melé, szép, fehér csipke szemfődel alatt, aranyos koporsóban, suhogó ákaczkok alá pihenni...

S nem tudták kitalálni, miért ölte meg magát. S mikor vitték a koporsót az utcán, akkor jött szembe a gyászmenettel a katona banda; elől a támbur emelte nagy, gombos botját s egy szép, sugar fohadnagy jött legelől, kardját, melyen szikrát hányt a buceuzó napsugár, vállához szorítva tartotta...

Othon pedig a vén fűszeres s a borbély keseregtek s találgatták, hogy miért halt meg a kis Lili?

Jencsi.

— „A zemlèni szigetegység geológiája” című munkában ismerteti dr. Szádeczky Gyula a kir. m. Természettudományi Társulat megbízásából a Hegyalja kövületét. Mint munkájában írja: „E hegység S.-A.-Ujhelytől ÉK-re fekszik és része a Tokaj-Eperjesi hegyláncnak; benne a paleozodi üledékek (devon, carbon, dyasz, triasz) kis területen felszínre jutnak. Ezek homokkő, anthracit, granitos palák, szürke mészkő, arkosa, vörös agyag: kövület kevés van és ez is rozsg megtartású. A harmadkori képződmények határolják az egész hegységet. Az eruptív kőzetek közül az andesitok idősebbek, mint a savanyúbb rhyolitok és kvarc-trachytok; az andesit-küpok egy vonalba esnek, t. i. E.-ENy. irányba, megfelelőleg a hegység és a paleozodi üledékek csapásának. Az andesitok többnyire tömörök; a nagy ásványszemek, úgy mint a plagioklasok és a hypersthen ritkák, elvértve kvarc is található. Nem ritkák az andesitokban a gránitos kiválások. Az orthoklas-trachyt ritkább, de gyakoribb ennek kvarc-rhyolitibrecceiája. A rhyolitok vonulata ENy.-DK. A plagioklas-rhyolitok porcellánsz rüek s néhol valóságos andestiekké mennek át. A diluviomot meredek löszfalak képviselik, de kövületeket nem tartalmaznak.

— Zboray Károly saspartaki lakos 3 éves kis fiát f. hó 2-án Stefan János, jözseffalvai lakos kocsija elgázolta. A súlyos sérülést szenvedett gyermek pár perc múlva kiszenvedett.

— Ismét kolera hírekről hoz tudósítást a napi sajtó, Orországnban, a volluniai kormányzó-ságban a kolera kiütött s már eddig is igen sok áldozatot követelt. A hatóságok állítólag minden intézkedést megtettek a járvány tovább terjedésének megállítására. Hazánk egyes vidéke különben is jó talajit szolgált a kolera elterjedésére, igen kívánatos volna, ha az óvó intézkedések már jó eleve megtétnének.

— Egy teljesen jó karban levő fedeles hintó jutányos áron eladó. Tudakozódhatni a kiadó-hivatalban.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

CSARNOK.

Szerelmem.

Látom, hogy ismét felderült
Atokkal süjtött életem:
Ismét ismét reám ragyog
Fényes napod, óh szerelem!
Te hoztad ezt fel én reám,
Te, hollóúrtú kis leány.
S én boldog vagyok, újra élek.
Szép barna lány, te drága lélek!

Nem rég volt, hogy megláttalak,
Midőn szívem megszeretett.
S azóta elbűvölve tartod
Az én ábrándos lelkemet.
Azóta — nincs mit tagadnom —
Te vagy minden gondolatom.
Szeretlek égőn, forrón téged,
Szép barna lány, te drága lélek!

Oly szép vagy, mint a kikelet.
Mint a szivárvány az égen.
Mint a mosolygó kis virág
A lombos, arnyas völgyeken.
Ragyogó nap sütöd szemed,
Sugarait ha rám veted:
Oh engemet úgy megigéznék . . .
Szép barna lány, te drága lélek!

Két gömbölyű, fehér orcad
— Mint a feslő fehér róza. —
Ugy óhajtok csak egyetlen
Rövid csókot lopni róla.
Vagy ha talán nem szeretnéd,
Ha miattad tolvaj lennék:
Adj hát egy csókot, esdve kérlek,
Szép barna lány, te drága lélek!

Szememben egy könyesepp romeg,
Miért vagy olyan hallgatag?
Szeretsz? . . . óh jöjj ölembe hát,
Igy . . . így . . . hadd szívjam ajkadat.
Miért pirulsz olyan nagyon,
Hogy megcsokolád, angyalom? . . .
Hisz' így megyen e földi élet. —
Szép barna lány, te drága lélek!

Alföldi

TÖRVÉNYSZÉKI CSARNOK.

Végtárgyalás alá kerül:

1895 augusztus 5-én hétfőn:
4168 B. 1895. szám. Beesületértés miatt vádolt
Grósz Mórész bűnügye.
1895 augusztus 8-án csütörtökön:
4587 B. 1895. szám. Lopás miatt vádolt Demeter
Terez bűnügye.
4575 B. 1895. szám. Gondatlanságból okozott
testi sértés miatt vádolt Dobaj János és társa
bűnügye.
3940 B. 1895. szám. Súlyos testi sértés miatt
vádolt Sommer Lajos és társa bűnügye.
3942 B. 1895. szám. Súlyos testi sértés miatt
vádolt Kabai András bűnügye.

H i r d e t é s e k.

ELADÓK: Poland-Chira Has- és hasas koczák és malaczok, fajtisztaságért jótállással. Továbbá előjegyzések elfogadhatnak: Plymouth Rock tyukokra. Pekingi kacákra. Emdeni ludakra. Árak jutányosan alku szerint.
Sárospatak, 1895. augusztus hó. Molnár János.

A még eddig fölülmulthatatlan

MALÁRTSIK-főle

csasz. és kir. kizárólag szabadalmazott

PATKÁNYIRTÓ-POGÁCSA

a legbiztosabb szer patkányok és egerek kiirtására.

Ára esomagonkint 15 és 30 kr. Viszont elarúsítóknak 40 kis és 20 nagy esomagból álló posta küldeményt 8 frt 30 krért bérmentve szállítok.

Próbaképen — 2 nagy esomag — 80 kr. előre beküldése mellett portómentes küldéssel megrendelhető: Malártsik György a cs. és kir. oszt.-magyar kizárólagos szabadalmak tulajdonosánál Sátoralja-Ujhely.

Raktár Sárospatakon: Pavletits György kereskedésében; S.-a.-Ujhelyben: a főtéren lévő fűszeráru üzletében és

Kornstein Ignác, Filicskó Antal, Fischer Hani, Fuchs Gyula és Klein Albert urak kereskedéseiben, továbbá:

K.-Helmecczen: Pauliczky Gusztáv.	Homonnán: Hossza Gyula.	Kassán: Kuhlman Nándor.	Iglón: Pollák Simon.
Szerencsen: Altman Mihály.	„ Szekerák Aladár.	„ Poltz Nándor.	Lőcsön: Patz Emil.
„ Klein Mór.	M.-Izsepen: Schrenk Ferencz.	„ Zähr és Szakmáry.	Miskolczon: Mahr Károly
To:ajban: Olay Lajos.	Tarczalon: Lázáry Gyula.	Eperjesen: Bein Simon.	„ Merkl Gyula.
N.-Mihályban: Gárfunkel Nánthán.	Abauj-Szanton: Soóváry Kálmán.	„ Luchs Eds.	M.-Kövesden: Rusznágy Márton.
„ Marmorstein Jenő.	A.-Szepsiben: Schwartz A. gyógyt.	„ Holenia L.	Nyiregyházán: Blau Mór. Hoffman

Adolf, Hibján S. utódai uraknál, valamint Ausztria-Magyarország minden gyógytárban, fűszer-, vas- és gyógyáru kereskedésében.
Magyarországi nagybani főraktárak Budapesten:
Brazay Kálmán nagykereskedésében, Muzeum-körut. **Török József** gyógyszerárában, Királyuteza 12. szám.
Petri Ottó gyógyszerárában, Váci-körut 17. szám.